

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **K. – V. a K. mestaK., a.s., so sídlom E. K., IČO: X.**, právne zastúpený: Advokátska kancelária M. a spol., s. r. o., so sídlom: Z. B., proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, P.O.BOX 66, 820 04 Bratislava 24**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 159-P/12-2008 zo dňa 03.12.2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/10/2009 -214 zo dňa 9. júla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/10/2009-214 zo dňa 9. júla 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 151,65 € k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. M. M. v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného označené v záhlaví tohto rozhodnutia, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 406-SK1/22/6000/06/2007 zo dňa 08.10.2008 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V danej veci krajský súd posudzoval zákonnosť rozhodnutí a postup žalovaného i prvostupňového správneho orgánu pri ich vydaní vo veci administratívneho trestania. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že žalovaný správne konanie o uložení pokuty začal po uplynutí jednoročnej subjektívnej lehoty stanovenej podľa § 123 ods. 4 zák. č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“). Kontrola žalobcovho postupu týkajúca sa verejného obstarávania bola vykonaná na podnet Ministerstva životného prostredia Slovenskej

republiky (spis. zn. 8375/20069-1.2), ktorý bol žalovanému predložený dňa 18.06.2006. Dňa 27.09.2006 správny orgán – úrad vydal „Potvrdenie o odňatí prvopisov dokladov, písomných dokumentov“ od žalobcu. Následne dňa 02.10.2007 začal konanie o uloženie pokuty. Výsledkom správneho konania bolo vydanie prvostupňového ako aj druhostupňového rozhodnutia. Správne orgány tak postupovali v súlade s ustanovením § 155 ods. 5 zák. č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní, podľa ktorého v konaní, ktoré úrad začne po 01.02.2006 a vťahuje sa na verejné obstarávanie začaté do 31.01.2006, sa postupuje podľa doterajších predpisov, t.j. ako hmotnoprávných tak aj procesnoprávných ustanovení, pretože zákonodarca výslovne uvádza, že sa postupuje podľa doterajších predpisov, teda v súlade so všetkými ustanoveniami takéhoto právneho predpisu. Súd konštatoval, že práve preto bolo potrebné aj vo veci posúdenia uloženia pokuty v subjektívnej lehote postupovať podľa ustanovenia § 123 ods. 4 zák. č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní. Z uvedených dôvodov krajský súd nemohol akceptovať výhradu žalovaného, ktorý pri počítaní subjektívnej lehoty vychádzal z úvahy, že táto sa má počítat' odo dňa vydania protokolu, pretože takto zákonná dikcia neznie. Krajský súd preto konštatoval, že subjektívna jednoročná lehota na začatie administratívneho konania na uloženie sankcie uplynula žalovanému správne orgánu dňa 27.09.2007, nakoľko je zrejmé, že o porušení povinnosti sa dozvedel už dňa 27.09.2006, keď podnet na začatie kontroly mohol aj verifikovať.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyčíslenia právneho zástupcu žalobcu za 6 úkonov právnej pomoci spolu s režijným paušálom (príprava a prevzatie zastúpenia + porada s klientom 13.11.2007, vypracovanie a podanie žaloby 19.01.2009, žiadosť o odklad vykonateľnosti 05.02.2009, vyjadrenie a návrh na dokazovanie s doplnením 19.01.2010, 28.02.2010, účasť na pojednávaní (09.07.2010), ktorú súd uznal za opodstatnenú a v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., ktorú je žalovaný povinný zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. M. M. do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie domáhajúc sa zmeny rozsudku krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania poukázal na kontrolu verejného obstarávania, ktorá bola u žalobcu vykonaná v súlade s § 119 zákona o verejnom obstarávaní v nadväznosti na § 112 a § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z. z., pričom žalovaný podľa § 18 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov oznámil žalobcovi začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty listom č. 406-SK1/6000/06/2007 zo dňa 02.10.2007, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 04.10.2007. Podľa žalovaného je rozhodujúcim časovým okamihom na začatie plynutia subjektívnej jednoročnej lehoty deň prerokovania protokolu z výkonu kontroly obsahujúcej skutkový stav veci. Žalovaný postupoval pri výkone kontroly u žalobcu v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní a zároveň sledoval účel zákona o verejnom obstarávaní v spojení so zákonom č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov, ktorý v § 13 ods. 8 uvádza, že kontrola je skončená prerokovaním protokolu. Uviedol, že protokol sa považuje za prerokovaný podpísaním zápisnice o prerokovaní protokolu. V danom prípade bol protokol o výsledku kontroly nad verejným obstarávaním č. 406-6000/6/2006 (ďalej len „protokol“) vyhotovený dňa 16.11.2006. Dňa 02.10.2007 sa začalo správne konanie o uložení pokuty, t.j. do jedného roka odo dňa, keď sa preukázateľne dozvedel o porušení zákona, čím podľa žalovaného dodržal jednoročnú subjektívnu lehota. Zápisnica o prerokovaní protokolu bola podpísaná dňa 06.12.2006. Podmienky pre dodržanie objektívnej trojročnej lehoty deklaruje podľa žalovaného skutočnosť, že k porušeniu zákona zo strany žalobcu prišlo dňa 22.02.2005 a žalovaný, ako bolo uvedené vyššie začal správne konanie dňa 02.10.2007, čiže pred uplynutím trojročnej objektívnej lehoty. Vzhľadom na tieto skutočnosti má žalovaný za to, že postupoval správne, ak v správnom konaní udelil sankciu žalobcovi, pretože jednoročná subjektívna lehota, aj trojročná objektívna lehota na začatie konania o uložení pokuty zostala zachovaná.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a zaviazať žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania. Má za to, že začiatok plynutia jednoročnej subjektívnej prekluzívnej lehoty je potrebné odvíjať od doručenia podnetu Ministerstva životného prostredia SR. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že listiny tvoriace administratívny spis nie sú zviazané a spis nie je kompletný. Žalovaný v konaní pred súdom prvého stupňa doložil podnet a nové listiny priložil aj v odvolaní. Podľa jeho názoru mal súd prvého stupňa postupovať tak, že dôvodom administratívneho rozhodnutia by bola aj nekompletnosť spisu. Na totožné svoje stanovisko poukázal aj v doplnenom vyjadrení k odvolaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 veta práv OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 106 ods. 1,2 zák. č. 523/2003 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene zákona o organizácii činnosti vlády v znení účinnom do 31.1.2006 úrad vykonáva dohľad nad dodržiavaním povinností obstarávateľov podľa tohto zákona. Úrad pri výkone dohľadu

- a) rozhoduje o námietkach uchádzačov, záujemcov alebo osôb, ktoré boli alebo mohli byť dotknuté postupom obstarávateľa,
- b) vykonáva kontrolu postupu obstarávateľov podľa tohto zákona,
- c) ukladá pokuty podľa tohto zákona,
- d) vykonáva iné činnosti podľa tejto hlavy.

Podľa § 119 zákona, pri výkone kontroly postupu obstarávateľa po uzavretí zmluvy postupuje podľa osobitného predpisu. Oprávnenie úradu uložiť pokutu podľa § 123 tým nie je dotknuté.

V predmetnej veci bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 123 ods. písm. a) zák. č. 523/2003 Z.z. za uzavretie zmluvy o dielo so zhotoviteľom diela bez použitia postupu podľa zákona o verejnom obstarávaní.

Z ustanovenia § 123 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní vyplýva, že úrad môže začať konanie o uložení pokuty do jedného roka odo dňa, keď sa dozvedel o porušení zákona, najneskôr do troch rokov odo dňa, keď toto porušenie nastalo.

Predmetné ustanovenie nehovorí o tom, že by malo ísť o porušenie zákona vo vzťahu k určitému subjektu, ale len o zistenie porušenia zákona ako takého. Zmyslom právneho inštitútu lehôt je zníženie neurčitosti pri uplatňovaní práv, resp. právomocí, časového obmedzenia stavu neistoty v právnych vzťahoch, urýchlenie procesu rozhodovania s cieľom reálneho dosiahnutia zamýšľaných cieľov. Zmyslom jednoročnej prekluzívnej subjektívnej lehoty je prinútiť správny orgán k aktívnej činnosti – vrátane zisťovania preukazovania zodpovednosti za porušenie zákona bezprostredne od okamžiku, keď sa dozvie o skutkových okolnostiach v takom rozsahu, ktorý umožní predbežné právne zhodnotenie, že došlo k porušeniu zákona ako takého; to platí s ohľadom na ústavný princíp právnej istoty a na povinnosť správneho orgánu rozhodnúť bez zbytočných prieťahov. Lehoty k rozhodnutiu totiž predstavujú v právnom štáte jeden z mechanizmov výrazne obmedzujúcich tendencie k nekontrolovateľnosti správnych orgánov a prieťahov v konaní pred nimi. Predmetná lehota je tiež prostriedkom ochrany účastníka správneho konania proti postupu orgánu verejnej moci. Ide o ustanovenie slúžiace predovšetkým záujmom účastníkov, ktorým sa im dáva právna istota ohľadom lehoty, v ktorej musí byť vec vybavená.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvá objektívna možnosť, kedy sa žalovaný dozvedel o porušení povinnosti, ako to správne konštatoval aj krajský súd, nastala v danom prípade dňa 27.09.2006, kedy správny orgán – úrad vydal „Potvrdenie o odňatí prvopisov dokladov, písomných dokumentov“ od žalobcu, v tento deň mohol už aj preveriť dôvodnosť podnetu na začatie kontroly predloženého Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky dňa 18.06.2006. Je záležitosťou vnútornej organizácie správneho orgánu, kedy sú zistenia predložené na prerokovanie, preto nie je možné považovať za správny názor žalovaného, že udalosťou určujúcou začiatok plynutia subjektívnej jednoročnej lehoty je deň vydania protokolu z výkonu kontroly, t.j. 16.11.2006.

Z vyššie uvedeného potvrdenia vyplýva, že žalobca odovzdal žalovanému správne orgánu rovnopisy dokladov, na základe ktorých začal žalovaný v danej veci dňa 02.10.2007 správne konanie o uloženie pokuty. Deň odovzdania týchto dokladov bol preto rozhodným dňom pre začiatok plynutia lehoty na začatie administratívneho konania. Subjektívna jednoročná lehota na začatie administratívneho konania vo veci uloženia pokuty uplynula žalovanému správne orgánu dňa 27.09.2007. Preto, ak žalovaný vo veci začal konať až 02.10. 2007, má odvolací súd za to, že začal konať po uplynutí ročnej subjektívnej lehoty a predmetnú pokutu tak vymeral v rozpore s citovaným zákonom.

Odvolací súd preto s odkazom na uvedené závery napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako zákonný a vecne správny potvrdil.

Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu, súčasťou ktorého bol aj administratívny spis správneho orgánu, považuje odvolací súd za správnu aj tú námietku žalobcu, ktorá sa týkala administratívneho spisu, ktorý bol súdu predložený nekompletný a nezviazaný. Danú okolnosť potvrdzuje aj konanie žalovaného, ktorý v súdnom konaní postupne k odvolaniu pripojil listiny, ktoré sa v administratívnom spise nenachádzali a takisto neboli predložené súdu v konaní na prvom stupni. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov považuje okrem začatia administratívneho konania o uloženie pokuty po uplynutí subjektívnej jednoročnej lehoty za dôvod zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. aj nekompletnosť spisu.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, zastúpenému advokátom priznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože bol v konaní úspešný. Priznal mu náhradu trov konania vo výške 151,65 €, ktoré mu vznikli zaplatením 1 úkonu právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 120,23€ s režijným paušálom vo výške 7,21€ + 19 % DPH vo výške 24,21 €.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. novembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková